

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
נזיר-הריני נזיר														
מימרא		מאן דאמר												
את"ל נזירות מועטת כיון דעשרה יומין הוא דיתרין - לא סליק ליה הלין עשרה, ודאי נזיר מאה יום כיון דאית ליה תמנין יומין לבסוף - סלקין ליה, או לא?												◇	◇	יד.
ואת"ל חיילי, אמר הריני נזיר לאחר כ' יום ומעכשיו נזיר עולם, מהו? מי חיילא עליה או לא?												◇	◇	יד.
את"ל הכא כיון דאפשר לאיתשולי חיילא, אמר הריני נזיר שמשון לאחר עשרים יום ומעכשיו נזיר סתם, מהו? הכא לא אפשר לאיתשולי, מי חיילא או לא?												◇	◇	יד.
אמר כמשה בשבעה באדר, מאי?												◇	◇	יד.
פשוט מינייהו קדמייתא: הריני נזיר לאחר עשרים יום ומעכשיו מאה יום - מונה עשרים ואח"כ מונה שלשים, ואח"כ מונה שמונים כדי להשלים נזירות ראשונה.												◇	!	יד.
נטמא בימי בנו - רבי יוחנן אמר: סותר	[רבי יוחנן]											◇	■	יד.
אינו סותר.	ריש לקיש:											◇	■	יד.
רבי יוחנן אמר סותר, חדא נזירות אריכתא היא	[רבי יוחנן]												■	יד.
ריש לקיש אמר אינו סותר, נזירות דידיה לחוד ודבריה לחוד.	[ריש לקיש]												■	יד.
נטמא בימי צרעתו - ר' יוחנן אמר: סותר	[רבי יוחנן]											◇	■	יד:
אינו סותר.	ריש לקיש:											◇	■	יד:
רבי יוחנן אמר סותר, דהא בניירות קא'	[רבי יוחנן]												■	יד:
ריש לקיש אמר אינו סותר, צרעת לחוד ונזירות לחוד.	[ריש לקיש]												■	יד:
וצריכא דאי איתמר בהך קמייתא, בההיא א"ר יוחנן סותר, שם נזירות אחת היא, אבל בהא - אימא מודה ליה לריש לקיש דנזיר לחוד וצרעת לחוד ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר"ל, אבל בהך - אימא מודה ליה לר' יוחנן, צריכא.													■	יד:
נטמא ביום גידול שער - רב אמר: אינו סותר, אפי' לר' יוחנן דאמר סותר, הגי מילי היכא דקאי בניירות, גידול שער מישלם נזירות הוא	[רב]											◇	■	יד:
סותר, אפי' לריש לקיש דאמר אין סותר, התם שתי נזירות, הכא חדא נזירותא.	שמואל:											◇	■	יד:
הכל מודים, שאם קדש שער בדם - אין לו תקנה.	רב חסדא:												■	יד:
אליבא דמאן?													^	יד:
אי אליבא דרבי אליעזר													!	יד:
תגלחת מעכבת	כיון דאמר: [רבי אליעזר]											◇	■	יד:
תוך מלאת היא ולסתור													?	יד:
אלא אליבא דרבנן													!	יד:
תגלחת לא מעכבת	האמרי: [רבנן]											◇	■	יד:
לעולם אליבא דרבנן, ומאי אין לו תקנה? אין לו תקנה למצות גילוח.													!	יד:
נזיר שכלו לו ימיו - לוקה על הטומאה, ואינו לוקה על התגלחת ולא על היין.	ר' יוסי ברבי חנינא:												■	יד:
מאי שנא טומאה דלקי?													?	יד:
דאמר קרא: (במדבר ו) כל ימי הזירו לה', לרבות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת													!	יד:
אי הכי, אתגלחת נמי ליחייב, דהא אמר רחמנא: (במדבר ו) כל ימי נדר נזרו תער לא יעבור על ראשו, לעשות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת ותו, (במדבר ו) כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין - לעשות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת													?	יד:
שאני הכא, דאמר רחמנא: וטמא ראש נזרו, מי שנזרו תלוי לו בראשו.													!	טו.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ! proof-ראיה ■
--	---

נזיר-הריני נזיר	
מימרא	מאן דאמר
נזיר שכלו לו ימיו - אסור לגלח ולשתות יין ולטמא למתים, ואם גילח ושתה יין ונטמא למתים - ה"ז סופג את הארבעים	מיתבי:
תיובתא.	

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טו.			◊	⚡						
טז.				■						